

Terrorens ansikt

av

Reidar Kaarbø
25. november 2018

Revidert 30. jan. 2019
Et par linker er fikset

Innhold:

22. juli 2011.....	3
Libyakrigen	3
Hva er det USA holder på med?.....	4
Vietnamkrigen.....	4
Operation Norhtwoods	5
Berlin-muren	7
Nicaragua	8
Harold Pinter	9
Alle de andre intervensjonene	10
Irak 1990	11
Valgkuppet i USA i 2000	12
Valgkuppet i USA i 2004	13
11. september 2001	15
En historiker uttaler seg om 11. september	16
USA ville angripe 7 land på 5 år	16
Invasjonen i Afghanistan september 2001	17
Invasjonen i Irak mars 2003	18
Sanksjonene 1990 – 2003.....	18
Krigen 2003 – i dag.....	18
Irak hadde kommet USA i møte på alle punkt.....	19
Libya 2011.....	20
Boken ”Libyakrigen”	20
USA, Storbritannia og Frankrike visste	21
Norges rolle og ansvar.....	21
Syria 2011	22
Hva skjedde egentlig i Syria?.....	23
White Helmets.....	23
Ukraina februar 2014	25
Hvorfor er Jens Stoltenberg skyldig i terror?	26
Keiserens nye klær	27

22. juli 2011

Datoen står spikret inn i den norske bevisstheten. 77 drepte. Regjeringskvartalet rasert. Meningsløs terror. Og vi husker bildet av en beveget Jens Stoltenberg med et ansikt fordreid av smerte.

Ugjerningene begått av Anders Behring Breivik var rettferdiggjort i egne øyne av en syk, syk ideologi uten tanke for konsekvensene av handlingen, uten tanke for den smerte og ødeleggelse han påførte andre for all fremtid.

https://no.wikipedia.org/wiki/Terrorangrepene_i_Norge_2011

Libyakrigen

Samtidig som bildet ble tatt, er Jens Stoltenberg tungt involvert i krigen i Libya. Norske jagerfly er sendt på oppdrag fra NATO for å bombe Libya. Det var godt begrunnet. Folket i Libya hadde reist seg mot Muammar Gaddafi, og han brukte nå flyvåpenet sitt og afrikanske leiesoldater for å myrde sitt folk. Det dreiet seg om folkemord, og man fryktet et nytt Rwanda. Fra ulike hold kom meldinger til verdenspressen og FN om hjelp. FN innførte vedtak om flyforbudssone og USA interвенerte sammen med Frankrike, Storbritannia og andre allierte.

Da Norge ble invitert med, fikk Jens Stoltenberg det travelt. Norsk deltakelse i krigen ble vedtatt over telefon, uten dyptgående undersøkelser, uten en kritisk pressedekning, uten grundig politisk behandling, politikerne måtte si JA der og da. Og det gjorde de, noen riktignok under tvil.

Politikerne var samstemte: Dette var en riktig avgjørelse, dette ville føre til en berdre verden, dette ville løse problemene i Libya. De store mediene og NRK fulgte opp fredsoperasjonen.

I ettertid har vi sett at sannheten var en helt, helt annen.

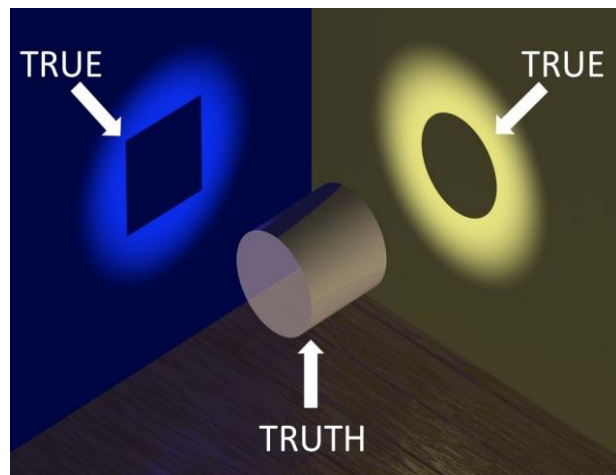
Hva er det USA holder på med?

Min interesse for USA sine gjerninger rundt i verden over startet med Nicaragua. Men her ble situasjonen etterhvert så uavklart i media at det var vanskelig å se hva som egentlig skjedde. Virkeligheten på bakken i Nicaragua var en annen enn i Dagsrevyen i Norge.

Og så dukket det opp en syk, gammel mann i rullestol på TV, han het Harold Pinter og holdt et foredrag som takk for Nobels litteraturpris i 2005 der han hudflettet USA på det groveste og hvor han listet opp land etter land som USA hadde forgrepet seg på.

Tanken ble sådd at det kunne vært interessant å se nærmere på historien i alle disse landene og undersøke hva USA egentlig hadde gjort. Oppgaven ble uoverkommelig. Bare å finne kilder og dokumentere fakta synes umulig for en ikke-historiker. Men så oppdaget jeg at noen allerede hadde gjort jobben.

Norske medier og NRK beskytter oss for disse meningene. Vi skal ikke vite om dem, vi skal ikke stille spørsmål ved USA eller noe av det USA har gjort rundt om i verden.

Norske medier og NRK lyger ikke, det de sier er oftest helt sant og kilder kan dokumentere det. Men de gir en ensidig fremstilling av sannheten, dokumenterer den ene siden mens de fortier den andre, man kunne nesten tro at de la frem det som passer våre myndigheter. Når media og NRK setter dagsorden og strengt regulerer hvilke stemmer som får slippe til, kan slikt skje. Nå har det gått så langt at det går på troverdigheten løs. Vi kan ikke lenger stole på de store avisene eller NRK i viktige saker.

Vietnamkrigen

Femti år etter kan vi slå fast at Vietnamkrigen startet ut fra fusk og fanteri, en hendelse konstruert av USA for å gi et legitimt påskudd til å gå til krig. Angrepet fra tre torpedobåter skjedde aldri. Det var løgn, det var en "false flag" hendelse.

"Though this might sound like America's involvement in Iraq, or Afghanistan, or Belgrade, or Libya, and what may yet become a wider war in Syria, this story began 50 years ago, on 4 August 1964", skriver The Guardian, og sikter til Vietnamkrigen.

<https://www.theguardian.com/commentisfree/2014/aug/02/vietnam-presidents-lie-to-wage-war-iraq>

Vietnamkrigen tok livet av 3 millioner vietnamesere og 58.000 amerikanske soldater. Men sannheten om hvorfor den startet, fikk vi vite først 40 år senere..

<https://www.theguardian.com/commentisfree/cifamerica/2011/jun/13/pentagon-papers-daniel-ellsberg>

I dag er det sturerent å si at Vietnamkrigen var basert på en egenprodusert løgn.

Operation Norhtwoods

Det samme holdt på å skje på Cuba. Operation Northwoods på Cuba ble planlagt to år før hendelsen i Gulf of Tonkin, nemlig i 1962, og dokumentasjonen ble frigitt høsten 1997. Det er spennende lesning som viser hvordan USA ville lage en falsk hendelse som skulle gi påskudd til å invadere og ta kontroll over Cuba.

”USA kan aldri finne på å planlegge terror på en måte som involverer bedrag og bruk av passasjerfly,” sa Condoleezza Rice etter 11. september 2001. Operation Northwoods involverte nettopp bedrag og bruk av passasjerfly.

Prosjektet handlet om å lage falske angrep på USA sin militærbase på Guantanamo på Cuba, som igjen skulle gi USA et legitimt påskudd til å angripe Cuba, og manglet ikke kreativitet

Her er elementer fra prosjektet, fritt oversatt:

- starte rykter, bruke hemmelig radio
- lage falske angrep
- fange (vennligsinnete) cubanske sabotører
- starte opprør nær hovedporten (vennlige cubanere)
- detonere ammunisjon og starte branner
- brenne fly (sabotasje)
- skyte granater fra utsiden inn i basen, lage noe skade på installasjoner
- fange angrepsstyrker som kommer sjøveien
- fange militærgrupper som stormer basen
- sabotere skip i havnen, lage store branner, bruk av naftalin
- senke skip nær innløpet til havnen
- lage begravelser seremonier for falske ofre

Mer påfallende er bruk av sivilt passasjerfly:

- lage en hendelse som overbeviser at cubansk jagerfly har skutt ned et sivilt fly
- flight-plan må velges slik at flyet krysser Cuba
- passasjerer er studenter på ferie eller gruppe som har bruk for charterfly
- et fly fra Eglin (Air Force Base, Florida) blir malt som duplikat
- duplikatet blir gjort om til en drone (ubemannet)
- flyene tar av slik at de møtes syd for Florida
- her vil passasjerfly gå ned til minimum høyde og lande trygt
- dronen vil fortsette å fly etter passasjerflyets flightplan
- over Cuba, vil dronen sende "MAY DAY, er under angrep av cubansk MIG"
- sending vil bli avbrutt og flyet sprenges ved bruk av radiosignal

8. It is possible to create an incident which will demonstrate convincingly that a Cuban aircraft has attacked and shot down a chartered civil airliner enroute from the United States to Jamaica, Guatemala, Panama or Venezuela. The destination would be chosen only to cause the flight plan route to cross Cuba. The passengers could be a group of college students off on a holiday or any grouping of persons with a common interest to support chartering a non-scheduled flight.

Prosjektet har 13 sider med detaljer på hendelser, håndtering av media osv., kort sagt et ferdig planlagt og gjennomførbart prosjekt som John F. Kennedy takket nei til.
<http://hvamenerpartiene.com/vedlegg/Cuba.pdf>

Operation Northwoods beviser selvfølgelig ikke at alle andre hendelser er "false-flag" operasjoner, f.eks. at 11. september 2001 var en "inside job".

Men den beviser derimot at det er fullt mulig for militære og politiske ledere å tenke slike tanker, og at de har gjort det før.

Dersom Operation Northwoods hadde blitt gjennomført, ville enhver som etterpå antydte at USA selv sto bak bli anklaget for å være konspirasjonsteoretiker og USA-fiendtlig og ikke seriøs.

Har du hørt denne før?

Berlin-muren

Året før Operation Northwood, nemlig 1961, ble Muren bygget. Vi husker alle de vakre reportasjene fra da den ble revet, jubelen, gleden, følelsen av frihet, en ny æra. Ingen spør: "Hvorfor ble muren egentlig bygget?"

En amerikansk historiker og forfatter William Blum har skrevet om det i boken "America's Deadliest Export: DEMOCRACY". Her er to grunner:

1. Vesten drev aktiv rekruttering av profesjonelle arbeidere som var utdannet i Øst for kommunistenes regning. Dette førte til alvorlig arbeids- og produksjonskrise i Øst. Derfor skrev New York Times i 1963: "Vest Berlin led økonomisk pga. muren med tap av omtrent 60.000 faglærte arbeidere."
2. På 50-tallet drev amerikanske kalde krigere en rå kampanje med sabotasje og ødeleggelse i Øst-Tyskland designet for å ødelegge landets økonomi og få administrasjonen til å falle sammen. CIA og andre sivile og militære amerikanske institusjoner rekrutterte, utstyrte, trente og finansierte grupper og individer for å utføre alt fra småkriminalitet til terrorisme, alt for å gjøre livet vanskelig i Øst og svekke folkets støtte til styre og stell.

USA og dets agenter brukte eksplosiver, brannstiftelse, kortslutninger og andre metoder for å skade kraftstasjoner, skipsverft, kanaler, havneanlegg, offentlige bygninger, gassforsyning, kollektivtransport, broer, etc. De sørget for avsporing av godstog som skadet arbeidere, brente 12 vogner på et godstog og ødela trykkluftslanger på andre, brukte syre for å skade viktig fabrikkutstyr, fylte sand i trubinen til en fabrikk for å få den til å stoppe opp, satte fyr på produksjonsutstyr, fikk folk med på å jobbe sakte i fabrikker, drepte 7000 kyr til et kooperativ, tilsatte såpe i melk beregnet på øst-europeiske skoler, og de var i besittelse av contharidin da de ble arrestert, en gift som var tenkt tilsatt i sigaretter for å ta livet av øst-europeiske ledere.

Det hører med til historien å fortelle at i 1999, 10 år etter at muren falt i 1989, opplyste USA Today at 51% sa de var lykkeligere under kommunismen.

Nicaragua

Da hopper vi frem til perioden 1979 til 1990 og Nicaragua. På Wikipedia omtales perioden omtrent slik:

"... opprørerne fikk makten i 1979. En midlertidig junta med sandinistlederen Daniel Ortega i spissen ble satt opp. Ortega ble valgt til president i 1984, og satt med makten til han i 1990 tapte for en koalisjon av borgerlige partier ledet av Violeta Chamorro."

<https://no.wikipedia.org/wiki/Nicaragua>

Tiden mellom 1979 og 1990 er ikke nevnt med et eneste ord. Men det skjedde da virkelig noe viktig da også.

Etter at diktatoren Somoza flyktet med Nicaraguas pengesekk i 1979, ble det opprettet et nytt styre ledet av Daniel Ortega. Jord ble tatt fra søkkrike godseiere som også hadde flyktet med alle pengene sine, og fordelt til fattige, jordløse bønder. Stor innsats ble gjort for å bygge ut skolevesen og helsestell for alle, ikke bare for de rikeste.

Daniel Ortega fikk anerkjennelse i mange internasjonale fora. Tidlig på 80-tallet uttalte Verdensbanken at prosjektene var "ekstraordinært vellykkete i Nicaragua i enkelte sektorer, bedre enn mange steder i verden." I 1983 uttalte den Inter-amerikanske Utviklingsbanken at "Nicaragua har gjort bemerkelsesverdig fremskritt i den sosiale sektoren, noe som kan legge grunn for langsiktig sosio-økonomisk utvikling."

Mens Nicaragua for første gang fikk et styre som brydde seg om folket, var amerikanske planleggere vettskremte. For USA betyr ordet "stabilitet" bare en ting: sikkerhet for de aller rikeste og for store utenlandske selskaper. George Shultz kalte Sandinistene for "en kreftsvulst" som måtte ødelegges. Det gjorde USA på tre plan samtidig.

1. Økonomisk krig: all økonomisk hjelp til landet ble stoppet, også etter orkanen i 1988
2. Militær krig: Massiv støtte til Contras førte til kynisk og blodig krig
3. Diplomatisk krig: USA gjennomførte diplomatisk svindel for å knuse Nicaragua

Ortega tapte valget i 1990 i et valg som var en eneste stor farse, finansiert og manipulert av USA. Deretter ble landbruksområder tatt tilbake fra fattige bønder og gitt til rike eksilborgere igjen. Business as usual. USA lykkes med sin desinformasjon og manipulasjon og vant krigen.

Mens disse linjer skrives, er det igjen uro i Nicaragua. Jeg har ikke satt meg inn i hva som skjer denne gangen.

Harold Pinter

"The United States finally brought down the Sandinista government. It took some years and considerable resistance but relentless economic persecution and 30,000 dead finally undermined the spirit of the Nicaraguan people. They were exhausted and poverty stricken once again. The casinos moved back into the country. Free health and free education were over. Big business returned with a vengeance. 'Democracy' had prevailed. But this 'policy' was by no means restricted to Central America. It was conducted throughout the world. It was never-ending. And it is as if it never happened.

The United States supported and in many cases engendered every right wing military dictatorship in the world after the end of the Second World War. I refer to Indonesia, Greece, Uruguay, Brazil, Paraguay, Haiti, Turkey, the Philippines, Guatemala, El Salvador, and, of course, Chile. The horror the United States inflicted upon Chile in 1973 can never be purged and can never be forgiven.

Hundreds of thousands of deaths took place throughout these countries. Did they take place? And are they in all cases attributable to US foreign policy? The answer is yes they did take place and they are attributable to American foreign policy. But you wouldn't know it. ... **The crimes of the United States have been systematic, constant, vicious, remorseless, but very few people have actually talked about them. You have to hand it to America. It has exercised a quite clinical manipulation of power worldwide while masquerading as a force for universal good. It's a brilliant, even witty, highly successful act of hypnosis."**

Originally written in 1998, From Harold Pinters Nobel Lecture 2005. Utheving av RK.

Det er en briljant, til og med morsom, svært suksessfull hypnotisk handling, sa Harold Pinter om USA sin verdensomspennende manipulasjon av makt.

Betyr dette noe for oss?
Hva betyr det for oss?
Hva bør det bety for oss?

Alle de andre intervensjonene

Det er William Blum som har satt ord på USA sin elendighet verden over. Han ble født i 1933 og satset opprinnelig på en karriere som hemmelig agent i CIA.

Desillusjonert av Vietnamkrigen forlot han Department of State i 1967 og opprettet The Washington Free Press, den første alternative avisen i hovedstaden.

Han har arbeidet som journalist i ulike land. I sine bøker og artikler har han rettet oppmerksomheten mot CIA-intervensjoner og plot verden over.

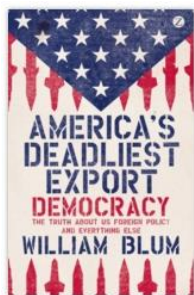
Her er noe av det William Blum konkluderer med i sine bøker:

- USA har bestrebet seg på å velte mer enn 50 fremmede regjeringer.
- USA har blandet seg inn i demokratiske valg i minst 30 land.
- USA har forsøkt å ta livet av mer enn 50 ledere i andre land.
- USA har sluppet bomber på folket i mer enn 30 land.
- USA har forsøkt å knuse folkelige eller nasjonalistiske bevegelser mot utålelige regimer i mer enn 20 land.

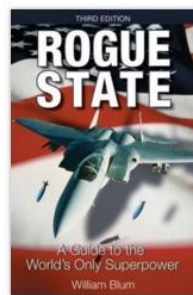
William Blum har skrevet om over 70 tilfeller der USA har forsøkt å blande seg inn i andre lands anliggender. Du finner listen, med scann fra aktuelle sider fra en av hans bøker "Rogue State" (med forfatterens tillatelse) her:

http://hvamenerpartiene.com/newinvestigation/USA_terror.htm

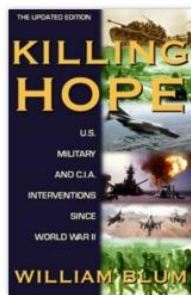
Her er bøkene William Blum har skrevet:

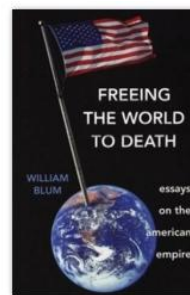
America's Deadliest Export: Democracy
The Truth About US Foreign Policy and Everything Else

Rogue State
A Guide to the World's Only Superpower

Killing Hope
U.S. Military and CIA Interventions Since World War II

Freeing the World to Death
Essays on the American Empire

West-Bloc Dissident
A Cold War Memoir

William Blum døde 9. desember 2018.

Irak 1990

George Bush (den eldre) ønsket å jage Irakerne ut av Kuwait i 1990, men hadde den amerikanske opinionen mot seg. En ung irakisk jente "Nayirah" endret alt dette. Hun fortalte verden hvordan hun selv hadde sett at Irakiske soldater gikk inn på sykehus i Kuwait by, tok mer enn 300 babyer ut av kuvøsene og la dem på det kalde gulvet for å dø.

Amnesty International støttet historien og hevdet de hadde bevis som bekreftet utsagnet. Deretter ble irakerne jaget ut av Kuwait, 130.000 av dem døde underveis.

<https://www.youtube.com/watch?v=LmfVs3WaE9Y>

"Nayirah" sin tåredryppende fortelling på amerikansk fjernsyn var fabrikkert. "Nayirah" var i virkeligheten datteren til Kuwait sin ambassadør i Washington, og hun var drillet i hva hun skulle si på TV av PR-firmaet Hill and Knowlton. Det hun fortalte var løgn. Hun ble gjenkjent på TV og stuntet ble senere avslørt.

Løgner tjente sin funksjon. USA gikk i harnisk, stakkars små bebisser, og presidenten fikk de fullmaktene han trengte for å starte sin krig.

Mange mente forøvrig krigen var fullt ut berettiget uten Nayirah sin løgn, for Irak

sin invasjon av Kuwait ble ansett som uhyrlig, og noen måtte gjøre jobben med å kaste irakerne ut, men det er nå engang slik at USA's president gjerne vil ha folket i ryggen for å gå til krig.

Det som er poenget med denne historien her er hvordan USA med vitende og vilje har skapt en løgn, designet og presentert den som sannhet til en hel verden for å oppnå sitt politiske mål å kunne gå til krig mot Irak. Løgn og fusk og bedrag, gjennomført uten blygsel.

Valgkuppet i USA i 2000

Det var BBC-journalist Greg Palast som avslørte det. Men han er jo kommunist, og derfor ikke tilregnelig, sa USA, som aldri publiserte hans artikler. Vel, han er god nok for BBC.

Ved presidentvalget i år 2000 ble det tidlig klart at Florida ble vippestaten som ville avgjøre om George W. Bush eller Al Gore skulle bli president. Guvernør i Florida var George W. sin lillebror Jeb. Da prognosene gikk i Al Gore sin favør, ble Bush rasende og sa til en reporter at det var umulig, hans bror Jeb hadde jo lovet å levere (promised to deliver) Florida til ham.

USA tillater ikke folk å stemme hvis de f.eks. er dømt for kriminelle handlinger. Derfor renses man datalistene som brukes i valget for slike elementer. Firmaet DBT ChoicePoint fikk i oppdrag å ”rense” valglistene i 2000, til en pris av \$2.317.800, langt over 10 millioner kroner, noe som var flere tusen prosent over de andre tilbyderne.

Noen år før tok et annet firma \$5.700 for akkurat samme jobben. DBT ChoicePoint utførte et arbeid i strid med kontrakten og uten kvalitetskontroll på en slik måte at resultatet ble veldig galt. Onde tunger hevder det var både tilsiktet og bestilt – og veldig godt betalt for. **Målet var å hindre folk fra demokratiske områder å stemme.**

Floridas svarte innbyggere var kjent for å støtte demokratenes Al Gore, trolig stemte hele 9 av 10 svarte på ham - ikke på Bush. Dersom man klarte å underkjenne stemmer i svarte områder, ville dette automatisk gi seier til Bush. Og det var akkurat det som skjedde. Over 90.000 svarte og spansk-talende ble feilaktig forhindret fra å avgi stemme (andre har operert med 150.000). I ettertid kan det se ut som om også flere ulike andre metoder har vært benyttet parallelt for å manipulere dette valget.

Mange husker oppstyret på TV rundt valget i 2000, folk som ulovlig var forhindret å stemme var rasende. Tilslutt måtte myndighetene gå med på manuell omtelling i Florida der stemmer som var uriktig forkastet ble tatt med. Omtellingen viste at George W. Bush lå an til å tape valget i Florida og dermed tape presidentvalget i USA.

Republikanerne trakk i alle trådene de hadde tilgjengelig, og klarte til slutt å få høyesterett i USA til å stoppe omtellingen. Da hadde Bush sin ledelse blitt redusert til noen hundrede stemmer. Dersom omtellingen hadde fortsatt bare en time til, ja da ville Al Gore vunnet presidentvalget i 2000.

I ettertid er det fremkommet opplysninger at den amerikanske konstitusjonen bare tillater senatet å beslutte stopp i omtelling. Hvis det er riktig, er farsen fullkommen.

Valgkuppet i USA i 2004

Også i 2004 ble USA kuppet slik at visepresident Dick Cheney fikk sin andre periode bak makten. Denne gangen skjedde det i vippestatene Ohio og New Mexico, men de gjorde det på en litt annen måte enn i Florida.

Det var valgdagsundersøkelsen til CNN som avslørte fusket. En valgdagsundersøkelse regnes for å være pålitelig fordi man spør dem som kommer ut fra valglokalene hva de faktisk har stemt. Og John F. Kerry lå an til å vinne. Helt til stemmene ble talt opp. Da tapte han valget.

1,963 Respondents

Updated: 12:21 a.m.

			BUSH		KERRY
VOTE BY GENDER					
TOTAL		2004	2000	2004	
Male (47%)		49%	-8	51%	
Female (53%)		47%	+2	53%	

VOTE BY RACE AND GENDER

		2004	2000	2004
TOTAL				
White Men (40%)		53%	n/a	47%
White Women (45%)		53%	n/a	47%
Non-White Men (6%)		25%	n/a	75%
Non-White Women (8%)		18%	n/a	82%

Hva gjorde CNN? Jo, de presenterte en ny "valgdagsundersøkelse" som passet med resultatet av opptellingene. Elegant, hva? Og Greg Palast tok første fly til Ohio. En våken seer trykket "printscreen" på begge valgdagsmålingene, derfor har vi tallene den dag i dag.

2,020 Respondents

Updated: 2:06 p.m.

			BUSH		KERRY
VOTE BY GENDER					
TOTAL		2004	2000	2004	
Male (47%)		52%	-5	47%	
Female (53%)		50%	+5	50%	

VOTE BY RACE AND GENDER

		2004	2000	2004
TOTAL				
White Men (40%)		56%	n/a	43%
White Women (46%)		55%	n/a	45%
Non-White Men (7%)		27%	n/a	73%
Non-White Women (8%)		18%	n/a	82%

Denne gangen fikk alle lov å stemme og forlate stemmelokalet etter å ha avgitt stemme uten å få vite at **mange av stemmene til svarte og spansktalende ble forkastet**. 3.600.380 avgitte stemmer (**over tre og en halv millioner stemmer**) ble ikke talt opp men forkastet som ugyldige, og senere makulert før noen kunne kontrollere riktigheten av det. Dette var stemmer

som i hovedsak støttet John Kerry. Begrunnelsen skulle være at mange svarte velgere ikke klarte å fylle ut valgkortet riktig.

Det morsomme er at hvis vi ser på de to valgdagsmålingene til CNN, viser antallet forkastete stemmer at den første valgdagsmålingen var korrekt. Forskjellen på de to målingene beviser forskjellen mellom avgitte og godkjente stemmer i Ohio. Det var helt sikkert ikke dette CNN ønsket å bevise.

Resten av verden protesterte aldri, ingen kritiserte USA for valgfusket. Ingen antydte at George W. Bush urettmessig ble president, ingen krevde omvalg, ingen fordømte noen for det de hadde gjort, ingen ble stilt for retten for ugjerningen. Amerikanerne vet knapt om det, artiklene til BBC ble ikke engang publisert i det ”pressefrie” USA.

Valgene i USA ble kuppet to ganger på rad av den ondeste administrasjonen som verden har sett. Det var nødvendig for at de republikanske haukene skulle kunne gjennomføre sin politikk, en politikk som i praksis har ført til det største ranet av et folk i historien, nemlig ranet av det amerikanske folket. Under George W. Bush gikk utenlandsgjelden dramatisk opp. Vi snakker om mange trillioner dollar.

Målet med valgene var at Dick Cheney skulle bli visepresident, mens nikkedukken og alkoholikeren George W. Bush skulle være president og spille golf og holde seg langt unna politikken.

Dick Cheney skulle gjennomføre The Project for a New American Century (PNAC).

Haukene hadde allerede utarbeidet en rapport publisert i september 2000. Men endringen, skrev de i rapporten, kunne ikke bli oppnådd uten en dramatisk hendelse.

THE PROJECT FOR A NEW AMERICAN CENTURY

The Project for the New American Century is a Washington-based think tank created in 1997. It's members are now key Bush Administration players. In September 2000, PNAC produced a report calling for the ability to wage simultaneous wars, perform global constabulary roles, and the control of space and cyberspace. The report recognized: *"the process of transformation is likely to be a long one, absent some catastrophic and catalyzing event such as a new Pearl Harbor."* One year later? 9/11!

”the process of transformation ... is likely to be a long one, absent some catastrophic and catalyzing event - like a new Pearl Harbor.” Rapporten kan du lese på <http://hvamenerpartiene.com/newinvestigation/RebuildingAmericasDefenses.pdf>

Det første som skjedde under Dick Cheney-administrasjonen var 11. september 2001. Det var i hvert fall en ”catastrophic and catalyzing event - like a new Pearl Harbor.”

Spørsmålet er om noen kan være onde nok til å ofre 3000 mennesker og to tårn som var fulle av asbest og ellers måtte rives som spesialafall, for å nå sine politiske mål.

11. september 2001

Det er flere elementer rundt det som skjedde denne tragiske dagen som nærmest roper etter å bli gjenstand for saklig debatt og vurdering, noen av dem holder ikke vann i det hele tatt. Jeg lar dette ligge her i denne omgang, og henviser til min bok om emnet:

http://hvamenerpartiene.com/vedlegg/Open_Case_NO.pdf

Det morsomme er at dersom noen reiser spørsmål ved noe av det som skjedde, blir de møtt med en demonisering og en avvísing som er knusende. USA sin offisielle versjon er Sannheten, hele Sannheten og ikke annet enn Sannheten, så hjelpe meg Gud. De som bestrider dette, er gal, og får ikke engang komme til orde i debatten.

Dette er en journalistisk holdning som er ribbet for nysgjerrighet og ethvert ønske om å utfordre etablerte sannheter.

Etter 8 år ser det fortsatt ut som om 11. september 2001 på noen områder er en åpen sak. Den offisielle rapporten "The 9/11 Commission Report" er av professor David Ray Griffin omdøpt til "The 9/11 Omission Report". Omission betyr å utelate, og det siktes nettopp til alle de kjente forhold som rapporten unnlater å ta opp.

Philip David Zelikow, leder av kommisjonen, var George W. Bush sin mann. Han fikk en posisjon der han hadde hånden på alt som ble publisert i rapporten. Han var tidligere kollega til utenriksminister Rice og jobbet sammen med henne med viktig dokument i krigen mot terror.

Hans spesialfelt var "public myths".

Rapporten bærer preg av det.

Tenk litt over hva "public myths" innebærer. Hørte vi ordet "nytale"?

"Omission is the greatest form of lie," sa George Orwell en gang. Her kan du se hvordan det ble gjort:

<https://www.youtube.com/watch?v=j1VtozvG4c>

Resultatet etter denne dagen er vi i hvert fall klar over. Før flyene hadde rammet tårnene i New York var britiske og amerikanske tropper på vei til – eller allerede utplassert i – området på grunn av "øvelser". De manglet bare påskuddet for å invadere Afghanistan.

Når man blir utsatt for terrorister fra Saudi-Arabia, ledet av Osama Bin-Laden fra den søkkrike Saudi-familien som var nære venner med George W. Bush, hva er da mer naturlig enn å invadere ... Afghanistan?

En historiker uttaler seg om 11. september

Daniele Ganser heter en sveitisk professor i historie, han holdt i 2011 et foredrag om 11. september 2001 sett med en historikers krav til dokumentasjon og metode. Foredraget varer 1 time og 30 minutter, og er et viktig bidrag til en saklig debatt med vitenskapelig tilnærming.

<https://www.youtube.com/watch?v=KEN2wbaYlik&feature=youtu.be>

USA ville angripe 7 land på 5 år

Og da er vi inne på de krigene vi kan gi USA æren for etter år 2000. Det er ikke småtterier.

"US will attack 7 countries in 5 years. Iraq, Syria, Lebanon, Libya, Somalia, Sudan and Iran." Sitatet er fra offiser i Pentagon til 4 stjerners general og presidentkandidat i 2004 Wesley Clark, og er bl.a. gjengitt i Clark sitt foredrag i 2007 (se utdrag av talen i link under), ut fra det han fikk høre rett etter 11. sept. 2001 i Pentagon.

<https://www.youtube.com/watch?v=S2u-zUephyc&feature=youtu.be>

USA ville angripe 7 land på 5 år. Irak, Syria, Libanon, Libya, Somalia, Sudan og Iran. De ligger riktignok litt etter skjema, men hvis de nå angriper Iran er listen på det nærmeste fullbyrdet.

Hva er egentlig USA sin agenda i Midtøsten?

Hvilke interesser har Israel i det USA gjør?

Hva er USA sin agenda i verden?

Invasjonen i Afghanistan september 2001

Det som er mest bemerkelsesverdig med denne invasjonen er at så få har stilt spørsmål ved den. Det virket helt naturlig og riktig at USA invaderte landet og ble der siden. Og selvfølgelig var Afghanistan ansvarlig for terroren i USA, for det har jo USA fortalt oss. De fant til og med video av en som ikke engang lignet på Osama Bin-Laden som ”tilsto” ugjerningene i New York. Her skal nevnes to mulige årsaker for invasjonen.

Den første er fra boken til ex. CIA agent Michael C. Ruppert ”Crossing the Rubicon”. Han påstår at kjeltringer i CIA ønsket å tjene penger på narkotika. I januar 2001 forbød Taliban all opium-produksjon, og arealer som ble brukt til dette ble redusert med hele 91 %.

Noe av det første de amerikanske styrkene og CIA gjorde i november 2001, var å sette fri kjente opium-høvdinge som (sa de) ville støtte USA sine styrker. De begynte straks å utplante enorme områder. Allerede ved innhøstingen i juni 2002 var Afghanistan blitt verdens største leverandør av heroin.

Under CIAs beskyttelse ble produksjonen i 2002 rundt 3.700 tonn. Verdensbankens leder uttalte (mars 2003) at narkotika var viktigere for Afghanistans økonomi enn nødhjelp. 2003 ga ny rekord: rundt 4.000 tonn opium, og 2004 ble forventet nærmere 6.000 tonn. Og narkotika-pengene havnet på Wall Street og bidro til å få Dow Jones opp fra 7.200 (2002) til over 10.000 (2004). Ifølge Ruppert ble narkotika fraktet ut av Afghanistan på amerikanske militære fly, ofte via mellomlandinger i Europa.

Den andre forklaringen på invasjonen ble trykket i den Israelske avisen Ma’ariv av journalisten Uri Averbach og sitert verden over. Han var forbløffet over at de amerikanske basene ble plassert der den planlagte oljerørledningen skulle gå gjennom Afghanistan, og han fant det så påfallende at han nesten kunne tro Osama Bin-Laden måtte være amerikansk agent.

February 14, 2002: The Israeli newspaper Ma’ariv astutely notes [in a column by Uri Averbach]: “If one looks at the map of the big American bases created [in the Afghan war], one is struck by the fact that they are completely identical to the route of the projected oil pipeline to the Indian Ocean.” The same article also states, “Osama bin Laden did not comprehend that his actions serve American interests ... If I were a believer in conspiracy theory, I would think that bin Laden is an American agent. Not being one I can only wonder at the coincidence.” [*Chicago Tribune*, 3/18/02]

Ingen av disse to grunnene er legitime etter folkeretten. At terrorister fra Saudi-Arabia kan ha vært i Afghanistan, er heller ikke godt nok til å starte krig. Men ingen vestlige land har anklaget USA for brudd på internasjonal rett, og Norge har også her støttet USA militært.

Invasjonen i Irak mars 2003

I motsetning til Afghanistan, var den påfølgende invasjonen av Irak helt klart basert på løgn og bedrag. Kampanjen begynte året før, amerikanske politikere brukte ordene ”Masseødelegelsesvåpen”, ”Irak”, og ”Saddam Hussein” samtidig i hver eneste setning, en omhyggelig gjennomført kampanje.

General Colin Powell la frem beviser i FN. Beviser på mobile anlegg, beviser på at Irak hadde handlet og utviklet saker og ting som kunne brukes til krigføring, all slags tenkelig faenskap. <https://www.americanrhetoric.com/speeches/wariniraq/colinpowellunsecuritycouncil.htm>

Det var bare ett problem: det var løgn, de hadde ingen beviser, de laget seg et påskudd for å angripe Irak. Den påfølgende invasjonen avslørte ingen slike stygge våpen.

Tony Blair har sagt unnskyld. Da CNN spurte ham: 'Was the Iraq War a mistake?' svarte han: 'I apologise for the fact that the intelligence we received was wrong.'

<https://www.dailymail.co.uk/news/article-3287982/I-m-sorry-Blair-takes-blame-Iraq-War-admits-conflict-caused-rise-ISIS-astonishing-apology-TV-show.html>

USA har ikke sagt unnskyld. Norge har ikke sagt unnskyld for sin deltakelse og støtte. Ingen er gjort ansvarlig for ugjerningen. Det er som om en liten Adolf Hitler skulle gått fri etter andre verdenskrig.

Sanksjonene 1990 – 2003

Etter Iraks krig mot Kuwait presset USA og Storbritannia på for at FN skulle innføre sanksjoner mot Irak. Saddam Hussein skulle aldri mer få bygge opp en hær og skape problemer i verden. Problemet var at sanksjonene rammet folket, og totalt 1,7 millioner barn under 5 år og eldre over 60 år døde som direkte følge av sanksjonene av sykdommer de kunne unngått dersom de hadde fått mat, rent vann og medisiner.

Sanksjonene nærmet seg et folkemord. Selv FN som hadde pålagt sanksjonene etter påtrykk fra USA og Storbritannia begynte å føle seg ille til mote. Ingen har lov til å straffe et folk for lederne sine synder, ifølge Genèvekonvensjonene. FN er der for å redde liv, ikke for å delta i folkemord. Fra 2000 begynte land å sende inn nødhjelp med fly til Bagdad etter at flyplassen gjenåpnet, uten å spørre verken FN eller USA. Nå var det snakk om å berge liv med mat og medisiner.

Krigen 2003 – i dag

Krigen begynte etter 13 år med drepende sanksjoner. Dersom man skal illustrere hva som skjedde, må det være å si at USA sparket en som allerede lå nede. Da krigen begynte, fantes det knapt en bil i Irak nyere enn 1987 modell. Vannverk og renseanlegg var nede, kraftverkene var nede, sykehusene var tomme for rekvisita og medisiner, landet var forfalt til et nivå som er vanskelig å forestille seg og nærmest i oppløsning. Det var dette Irak som USA beskyldte for å ha avanserte hemmelige våpensystemer.

Krigen tok ifølge ORB Survey livet av over en million mennesker.

https://en.wikipedia.org/wiki/ORB_survey_of_Iraq_War_casualties

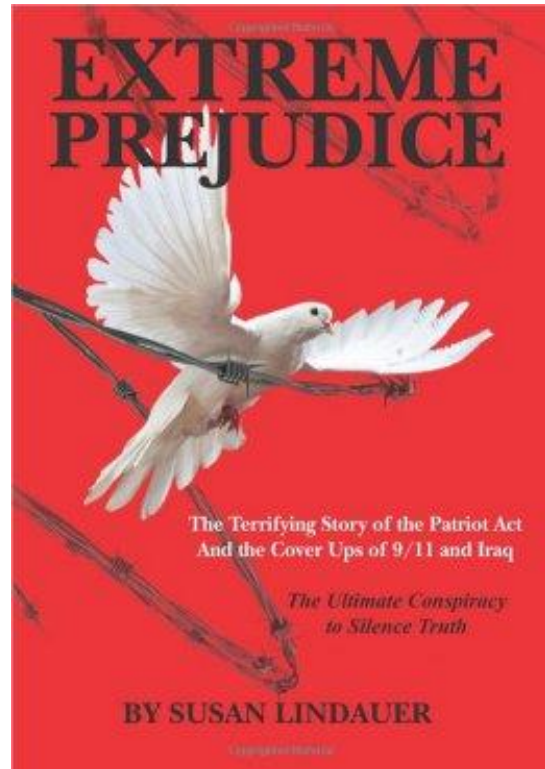
ORB er uavhengig.. De offisielle tallene til USA, og derfor Norge, er mye lavere.

Irak hadde kommet USA i møte på alle punkt

CIA-asset Susan Lindauer har skrevet boken "Extreme Prejudice" der hun forteller om sin jobb som bak-kanal mellom Irak og Clinton-administrasjonen og hvordan Irak på alle punkt la seg flat for USA sine krav i en avtale som skulle gjøre slutt på sanksjonene.

Her er noen av punktene fra avtalen ifølge Lindauer:

- Fra oktober 2000 ville Bagdad tillate å gjenoppta våpeninspeksjon fra FN med full tilgang over alt uten noen restriksjoner
- Irak lovet Big Oil enorme kontrakter rundt leting, utvikling og leasing, inklusive kontrakter allerede gitt til russerne
- Bagdad tilbød seg å kjøpe 1 million nye amerikanske biler hvert eneste år over 10 år
- Irak lovet å investere tungt i amerikansk telekommunikasjonsutstyr og tjenester
- Irak forpliktet seg til å kjøpe amerikansk helsestell, sykehusutstyr og tjenester
- Irak lovet å gjenåpne alle markeder for amerikanske selskaper som hadde vært inne før den første gulf-krigen på samme nivå de hadde
- Irak sa seg enig i å bistå som vesentlig partner i USA sitt antiterrorarbeid
- FBI fikk frie hender til å opprette en "Task Force" i Irak, med myndighet til å arrestere og avhøre terrormistenkte
- Saddam Hussein signaliserte til og med at han ville innføre demokratisk styresett og reformere landet, samtidig som han gikk av med verdighet. Han visste han hadde tapt og at alternativet som holdt på å seile opp var fryktelig. Irak kom USA i møte uten betingelser på alle punkter, de la seg fullstendig flat for USA sine krav.

Men så vant George W. Bush valget i 2000 og forhandlingsdøren smalt igjen for godt. USA ville ikke lenger snakke, de ville ikke lytte, de ville ikke forhandle. USA ville ha mer enn en avtale. USA ville ha krig. USA ville ha ALL oljen. Dick Cheney fikk viljen sin.

Susan Lindauer ble fortvilet. Hun ga klar beskjed at det var galt og unødvendig å gå til krig, og at hun ikke ville tie med det hun visste. Derfor ble hun arrestert og satt i militærfengsel uten rettsak, og hun ble truet med "tvangsmedisinering" til hun kom på bedre tanker.

Du ligger flere foredrag og intervjuer med henne på nettet, her er ett fra RT på Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=mQjTYmDKPaI&feature=youtu.be>

Science Fiction thrilleren "Stifinnerne" har tatt denne historien med i plottet, det er viktig at verden få vite hva som har skjedd.

Libya 2011

Libya fremsto som et folkelig opprør mot en fryktelig diktator Muammar Gaddafi. Som svar på opprøret, satte han inn flyangrep mot sitt folk, han fikk inn afrikanske leiesoldater, og alt lå an til et folkemord i likhet med Rwanda. Men så viste det seg altså at sannheten var en litt annen.

Boken "Libyakrigen"

av professor emeritus Ola Tunander dokumenterer hvem som har gjort hva, hvordan de har gjort det og hvorfor. Her er kortversjonen:

Libyakrigen var ikke en del av den arabiske våren, det var ikke et folk som reiste seg mot en diktator.

Det var løgn at Gaddafi slaktet sitt eget folk, han brukte ikke flyvåpenet sitt mot dem, han fikk ikke inn afrikanske leiesoldater, og det var ikke noe folkemord på trappene.

Dette var retorikk og bedrag servert gjennom Al Jazeera fra USA sine venner i Qatar og gjennom andre "troverdige" kanaler, det var falsk informasjon, løgnaktig retorikk og bedrag som alle de store mediehusene, inkludert norske aviser og NRK, fremstilte stort sett ensidig.

Det som skjedde var at USA, Storbritannia og Frankrike planla hvordan de kunne få veltet og drept Muammar Gaddafi, få slutt på ethvert ønske om å erstatte petrodollar med en felles gullbasert afrikansk myntenhet, og hvordan de kunne få klørne i Libya sin olje.

Operasjonen ble satt i gang våren 2011. Tusen arabiske spesialsoldater fra Qatar, mange av dem hadde tidligere kjempet i Irak, kjørte med sine nye Toyota Pickuper mot Libya og gikk rett i strupen på Gaddafi sin hær. De ble støttet av opposisjonen til Gaddafi som ønsket å ta over makten.

Og løgnene førte frem. Verdenspressen og FN lot seg overbevise av alle løgnene, og FN vedtok resolusjon 1793. Det var denne USA noe urettvist brukte som påskudd til å sette igang bombingene av Libya med god hjelp fra Jens Stoltenberg og norske bombefly. Forhandlinger om våpenhvile og fred ville ikke opprørerne høre på.

Løgnaktig retorikk og bedrag fikk NATO og Norge til å løpe ærendet til opposisjonen og bombe det mest velstående landet i Afrika minst 20 år tilbake. De tok livet av kanskje 30.000 libyere. Men hvem visste egentlig hva?

USA, Storbritannia og Frankrike visste

USA designet og planla hovedtrekkene i denne krigen som ofte blir kalt Hillary Clinton sin krig, men både Storbritannia og Frankrike har vært aktive. FN har trolig blitt forledet.

Det er all grunn til å anta at NATO visste hva som var løgn og bedrag rundt krigen i Libya. I ettertid vet vi at dersom NATO hadde ønske om å beskytte sivile, da var det de væpnete opprørerne NATO skulle stoppet. Isteden ble NATO brukt til å støtte en bande opprørere og en opposisjon for å få til et regimeskifte. Dette var planen, dette var målet, og hele operasjonen må betegnes som grov og utilbørlig.

På fint heter det Responsibility to protect (R2P), engelsk for «Ansvar for å beskytte», et folkerettslig prinsipp som ble enstemmig vedtatt på FNs verdensstoppmøte i 2005. Begrepet er beslektet med humanitær intervensjon. Det ble benyttet for første og trolig siste gang i Libya, i strid med det som en gang var intensjonen.

Norges rolle og ansvar

Det er mulig Jens Stoltenberg ble forledet, lurt opp i stry, slik FN ble det.

Jens Stoltenberg fikk regjeringen til å beslutte å bombe Libya over telefon, og den 24. mars var flyene på plass ifølge Wikipedia. I slutten av juli, da Norge trakk seg ut av Libya, hadde vi sluppet 588 bomber i 615 av NATOs 6493 angrep på Libya.

Wikipedia sier ikke hvorfor Norge trakk seg ut, men det skal ha skjedd da norske politikere omsider innså at det hele dreide seg om å utføre et regimeskifte for opposisjonen i Libya, ikke å forhindre et folkemord.

Men da var det for sent.

En skjebnens ironi ville at samtidig som Norge bedrev terror i Libya, ble Norge utsatt for et like meningsløst terrorangrep, man skulle nesten tro at Vårherre gjorde oss et velfortjent pek.

Mens Anders Behring Breivik tok livet av 77 mennesker, tok Libyakrigen livet av kanskje 30.000 mennesker. Mens ABB ødela noen bygninger, ødela bombene i Libya tusenvis av bygninger, ja, fortsatt ligger bydeler og landsbyer øde etter bombingene. Mens ABB ikke klarte å ta livet av en eneste politiker, klarte krigen i Libya å ta livet av president Muammar Abu Minyar al-Gaddafi og ta permanent ned hele statsapparatet og førte til kaos og en flyktningkrise som pågår fortsatt.

Krigen i Libya var en terrorhandling mot et uskyldig folk, og Norge deltok aktivt, med stor innsatsvilje og vakre ord, vi lovpriste ideologien som lå bak krigen. Et velorganisert styre ble bombet vekk, en ordnet økonomi med god velferd for folket ble erstattet av fattigdom.

Begge terrorhandlingene ble gjennomført og planlagt ut fra en syk ideologi. Ingen av dem kan rettferdiggjøres. Begge var overlagt drap. Bak begge terrorhandlingene var noen ansvarlig. For Norge sin del heter den ansvarlige Jens Stoltenberg, den gang statsminister, nå generalsekretær for NATO.

Det er bare Anders Behring Breivik som er blitt dømt.

Syria 2011

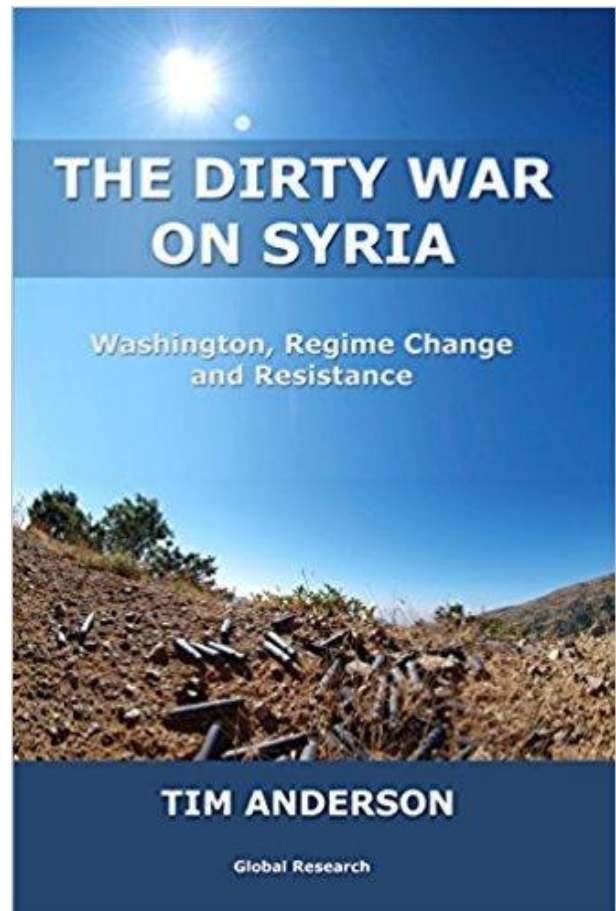
Syria har blitt et langt og vondt kapittel i vår nyere historie. Likhetsstrekkene med Libya er store, både når det gjelder retorikk og fakta.

Igjen skal et folk ha reist seg mot sin leder og blitt slaktet. Aftenposten og NRK kaller det fortsatt en borgerkrig og hevder fortsatt at det var Assad som sto bak gassangrepet på sitt folk.

Tim Anderson er senior foreleser i politisk økonomi ved Universitetet i Sydney. Han forsker og skriver om utvikling, rettigheter og selvbestemmelse i Latin-Amerika, Asia-Stillehavsregionen og Midtøsten. Han har forsket på konflikten i Syria og har skrevet en bok om konflikten. Boken er vanskelig å finne i Norge.

Her er hva han skriver i forordet:

”Selv om enhver krig gjør bruk av løgner og desinformasjon, har den skitne krigen om Syria sett **et nivå av massiv desinformasjon som verden aldri har sett maken til**. Ifølge denne har en øyelege med mildt vesen blitt ’den nye ondskapen’ i verden, og den Syriske hæren har ikke gjort annet enn å drepe sine egne sivile på mer enn fire år.

Den dag i dag er det mange som ser på den Syriske konflikten som en borgerkrig, et folkelig opprør mot en despot, eller en slags intern gruppekonflikt. Disse mytene er diktet av stormakter som har utført en serie med regimeskifter i Midtøsten de siste femten årene, alle under falske påskudd. Når så få i vesten går ut mot krigen i Syria i motsetning til invasjonen av Irak, er det fordi de er forledet om dens sanne natur.”

Her er et lengre intervju med Tim Anderson, som aldri er blitt eller blir vist på NRK:
<https://www.youtube.com/watch?v=LF21hR0PgbQ>

Vi husker kanskje at president Barack Obama ville rykke inn i Syria på grunn av gassangrepet, men han fikk han ikke lov verken av kongressen eller FN. Det var simpelthen ingen som trodde at Syrias president kunne finne på å gasse sine egne og gi USA et flott påskudd til å bombe ham til døde. Tim Andersen går i boken gjennom alle de viktige hendelsene i Syria og dokumentasjonen rundt dem, og avslører mange av løgnene rundt dem.

Ola Tunander (Libyakrigen) dokumenterte hvordan våpenlagre fra Libya, inkludert gamle russiske gassvåpen, etter oppløsningen av Libya ble spredd rundt i hele Nord-Afrika til Syria.

Vi vil ikke høre på det øret.

Hva skjedde egentlig i Syria?

Etter Libya var det Syria sin tur.

USA finansierte, utstyrte og trente opp militante grupper enten direkte eller gjennom sine venner i Saudi-Arabia, Qatar, Israel eller Tyrkia. Gruppene var enten leiesoldater, spesialsoldater eller ekstremistiske muslimske grupper. Disse kjørte inn i Syria og inntok byer og landsbyer, drepte offentlighetspersoner og tok folket som gisler.

Målsettingen var krystallklar: å få til et regimeskifte i Syria, nedkjempe Assad og den syriske hæren og få kontroll over Syria. USA har også her hatt en ”opposisjon” i eksil, klar til å settes inn hvis Assad ble beseiret.

USA har aktivt brukt NGO (Non-governmental organizations) til å fremme sin desinformasjon. Foruten å bruke Human Rights Watch og Amnesty International, skapte USA The White Helmets, The Syria Campaign, Free Syrian Voices and Mosaic Syria. En viktig kilde til feil er en enkeltperson i London som kaller seg Syrian Observatory for Human Rights (SOHR) som mange vestlige byråer, også NRK, har benyttet.

Men det var en ting USA ikke regnet med. President Bashar al-Assad er populær. Han har bygget opp en moderne sekulær stat med gode forhold og har gjennomført mange store reformer. Han har stor støtte i folket sitt. Da terroristangrepene startet, samlet folket og hæren seg rundt Assad i kampen mot terror.

Takket være støtte fra Russland (flystøtte fra september 2015) og koordinerte bakkestyrker fra Iran, Irak og Libanon ble terrorgruppene jaget ut. USA måtte se på at styrker de selv hadde finansiert og støttet, ble kjeppjaget ut av Syria. USA sin agenda om regimeskifter i regionen er stoppet, i hvert fall midlertidig. Takket være støtten har vi fortsatt et uavhengig Syria. Russerne satte USA sjakk matt

White Helmets

NRK har flere ganger vist oss den rørende ”dokumentaren” om White Helmets, hvordan de redder små barn ut av sammenraste bygninger som Assad har bombet i stykker.

Men White Helmets var ikke en veldedig organisasjon. Det var en del av terrorist-apparatet til USA i Syria. Dokumentarfilmen var en del av USA sitt forsøk på å gi terrorister i Syria et godt rykte, en kampanje som skulle lede til Nobels fredspris. Det hører med til historien at White Helmets ble grunnlagt og finansiert av USA.

En franskmann som reiste rundt i Syria for å hjelpe til, sa det slik:

”Forestill deg at en terrorist kommer til din by, til ditt hus, trekker en revolver og skyter deg i magen. Deretter tar han på seg en hvit hjelm, bærer deg på sine skuldre til sykehus. For dette mottar han en medalje og blir symbolet for fred i Syria.”

https://www.liveleak.com/view?i=70a_1517503060

Så ser vi at krigen nærmer seg slutten, by etter by blir rensset for opprørere og Assad får tilbake kontrollen over ruinene, skadet for 3200 milliarder kroner. Hva skjer med White Helmets? Blir de hyllet som helter av sivilbefolkningen etter uselvisk å ha reddet dem fra ruinene?

Svaret er nei. White Helmets blir utstyrt med pass til Vesten og evakuert fra Syria før rasende sivile kan få tak i dem og stille dem til ansvar for sine handlinger.

"A total of 98 White Helmets and 324 of their relatives were evacuated out of southern Syria through Israel to Jordan in July, in an unprecedented rescue mission conceived by Britain, Germany and Canada, and supported by Israel, Jordan, the US and the United Nations." skriver The Telegraph.

<https://www.telegraph.co.uk/news/2018/09/24/britain-grants-asylum-100-white-helmet-rescuers-relatives-syria/>

”Massiv desinformasjon”, sa Tim Anderson, ”som verden aldri har sett maken til”. I Norge utført av de store avisene og NRK.

Ukraina februar 2014

Vi husker demonstrasjonene i Kiev i februar 2014 som førte til at president Viktor Yanukovych måtte gå av, han flyktet til Russland og russerne annekterte Krim (TV2 brukte ordet ”invaderte” 7. januar 2017)

Hvilken rolle hadde USA i Ukraina?

USA brukte 5 milliarder dollar i Ukraina frem til februar 2014 og det er grunn til å tro at akke pengene var merket med ”regimeskifte”. Hvordan pengene er brukt, vites ikke.

https://www.liveleak.com/view?i=d61_1470037148#rQAglMKOR2MPpQvD.99

Mange spør seg hvordan det var mulig for Vesten å støtte at en demokratisk valgt president ble veltet av en folkegruppe og anerkjenne det nye styret, dagen etter at de hadde brutt seg inn i parlamentet og hengt på seg slips.

Bjørn Nistad har skrevet en kronikk om saken her:

<https://www.dagsavisen.no/nyemeninger/sannhet-og-logn-om-ukraina-1.454555>

Den nye presidenten heter Petro Poroshenko. Det amerikanske selskapet Gallup gjorde en undersøkelse som viser at Poroshenko mer enn et år etter han ble innsatt, er mindre populær enn sin forgjenger Yanukovych som ble veltet.

https://news.gallup.com/poll/187931/ukrainians-disillusioned-leadership.aspx?g_source=World&g_medium=newsfeed&g_campaign=tiles

Retorikken rundt Krim, også fra norske politikere, har vært voldsom, med sanksjoner mot russerne og en ordbruk og en opprustning som mangler sidestykke, den kalde krigen er tilbake. Til sammenligning: Israel inntok og okkuperte Øst-Jerusalem i 1967 og annekterte Jerusalem i 1980. Hvilke sanksjoner, fordømmelse og retorikk førte dette til?

Vi må jo også minnes ”helten” som alle hyllet (etter sin død) John McCain, en av de største krigshisserne verden har sett.

Hvorfor er Jens Stoltenberg skyldig i terror?

Det er to grunner til dette.

For det første går man ikke til krig mot et land og bomber det sønder og sammen uten å vite hva det er man holder på med.. Man drøfter og analyserer, og man lytter til kvalifiserte meninger.

Dersom man er usikker, avventer man og utreder mer. Det kan i ettertid se ut som om Jens Stoltenberg på oppdrag av USA eller NATO forsøkte å pushe gjennom en krig som politikerne ikke var klare for å gå inn i.

For det andre forteller historien fra etter andre verdenskrig til i dag noe om USA. Den idealistiske unge NATO-motstanderen Jens Stoltenberg må ha fått med seg noe av dette.

Det er mulig at statsministeren Jens Stoltenberg ikke har gjort hjemmeleksen sin, ikke har satt seg inn i den historien som dette skrivet forsøker å belyse. USA lyver **alltid** i internasjonale konflikter. Dette er noe han bør ha visst om og kjent til fra sin rolle som statsminister og som en oppegående mann.

Det kan se ut som Jens Stoltenberg har jobbet for det motsatte alternativet, at USA alltid sier sannheten og at alt det USA gjør er rett og godt. Hvis dette er tilfelle, må man spørre seg om USA har et grep på Jens Stoltenberg, eller om han bare er enfoldig.

I ettertid kan det se ut som om Jens Stoltenberg ble belønnet for sin terror med en toppstilling i NATO. Nå ryktes det bak lukkede dører at han vil hjem til Norge og fortsett i politikken, og det uten å bli stilt for retten for terrorisme.

Å bombe Libya var en katastrofalt gal og kriminell avgjørelse som har ført Libya, Afrika og verden langt tilbake. At enkelte norske politikere fortsatt sier noe annet, viser grov mangel på forstand og etikk og er svært kritikkverdig.

Keiserens nye klær

USA står bak krigen i Afghanistan, Irak, Libya og Syria. Felles for disse landene er enorme ødeleggelser, massiv flyktningestrøm og ustabilitet. Og USA har ikke løftet en finger for å hjelpe, problemet er sendt til Europa og naboene til de stakkars landene.

I dette skrevet skal ikke nevnes Balkan og USA sin støtte til Israel og Saudi-Arabia i konfliktene mot hhv. palestinerne og Jemen, det er kapitler andre må skrive om.

Det som er påfallende er hvordan Norge legger seg flat for USA, istedenfor å kritisere, gjentar vi det USA sier. Som Johan Galtung sa: "Norge har ingen utenrikspolitikk, Norge sier det USA ber oss om å si."

En gang vil komme når vi ser på USA og sier som barnet i eventyret: "Jammen han har jo ingen klær på!"